

ԹՈՎ ՄԱՍՈՒ ԵՐԻՑՈՒ

ԵՐԳՔ ԶՈՒԱՐՃՈՒԹԵԱՆ^(*)

Թ՛ չուառացեալ կեանս եւ այ՝ սուտ աշխարհս երազ ունայն է,
Ապրանք սուռն եւ մալ, ոսկի եւ ջուհար յոյժ ընդունայն է,
Թէ ունիք ապրիլ ուտել եւ խրմել ցնծութիւն այն է,
Սեղան զարդարէք, շիշէքն շարէք եւ անուշարէք:
Ողորմութիւն տալն աղօթքն եւ ողբալն հոգւոյն կարիքն է,
Չուղելն եւ նստանձ եւ օրինազանց՝ մեղաց չարիքն է:
Սէրն եւ ցնծութիւն եւ ուրախութիւն մարմնոյ բարիքն է.
Սեղան զարդարէք. (կրկէ),

Վ՛ այելուչ նստէք, ուրախ ընթացէք որ զուարճանայք.
Բարեաց հեռեւէք, օրինաց լուսէք, չարեաց հեռանայք.
Ուտէք եւ խրմէք, սիրով խընդացէք, զՏեառնէ գոհանայք: Սեղան՝.

Սէջիւն ձրգեցէք, կարասներ բացէք, պառիւ մատուցէք,
Միաբան կտցէք, միշտ ուրախացէք, միմեանց հատուցէք.
Պատուելի արանց երախտաւորաց հեղութիւն ցուցէք. Սեղան՝.

Մ՛ թաս ածող դու, ամենայն մարդոյ գիտութեամբ նայէ.
Խըմողին լիք սուր, չուզողին քիչ տուր, նըմա խընայէ.
Լաւ գինին լից տուր, թասին մոխի տուր, համ յիշէ նայէ: Սեղան՝.

Սազ եւ պալապան ածեն անխափան, քաղցրաձայն սանթուր.
Չոր մազան շարեղ, հաւ քապազ բերեք, բեր փուլապտան տուր:
Ո՛ր որ մառեօլ է՝ նըմա դընողիր, վատ գինին յետ տուր: Սեղան՝.

Ս՛ հարք եւ եղբարք, եւ մեծ պարոնայք որ ունիք թասըն,
Առէք միակամ՝ բանան քաղցրահամ գինուն կարասըն.
Տօլու լուն ձրգեցէք, երէցն յիշեցէք՝ այրի թովմասըն: Սեղան՝.

(*) Տէր Թովմաս քահանայս այս Պօքոցի ժամանակակից է Կոստանդնուպօլսոյ համ-
գոցեալ բարեյիշատակ Յովնանէս Պատրիարքին Կոլոտի: Ունի ուրիշ տաղեր եւս եւ
սիրարոյր երգեր, որով թերեւս սփոփած է իւր այրիութեան վիճակը: